kinci sene: No. 30 Perşembe 4 Mayıs 1933

AFACAN

ADRES
stanbul : Posta kutusu 617
rehane: İstanbul Ankara cad-
inde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Sayısı 3 Kuruş

Perşembe günleri çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
M. FARUK

Sayısı 3 Kuruş

ABONE ŞARTLARI

Bir sene için	125 kuruş
Altı aylığı	75 „
Dört „	50 „

ocuklar

abah mektepte liyeceğimiz şu ri hiç unutmayın

ık bayramı geçen hafta
şenlikler içinde geçti.
etin her tarafında Afa-
adaşlarımız çok eğlen-
Hele bazı yerlerde vali-
polis, Maarif, Ziraat
klerine hep birer afa-
mış. Bir hafta memle-
resini ellerine almış-

heyecanlı şenliklerden
nkarada ki afacan kar-
yaşamıştır. Ceyhun
ninde yaman bir afacan
n olduğu tanıdığım bir
ım bana Ankara telefo-
arak :

orma Afacan, diyordu,
Çocuk bayramının ilk
ırada ne büyük heye-
içinde geçti.. Binlerce
Halk evi sahasında
.. Karınca gibi kayna-
..... Ben arkadaşımla
birbirimize sokulmuş,
klar bayramının sevinci
oşuyorduk.. Sana fazla
söyleyemiyeceğim. Çok
ıyım..„ Telefon kapan-
t Ankaradan gelen ha-
eyhunun söylediklerini
ildiriyordu.

n genç Maarif Vekili-
ktor Reşit Galip Bey
k söylemiş. Bu nutku
esi hepimizi atlatarak
na geçirdi. Ben size
epimizin ezberleyeceği-
r sabah mektepte tek-
ek and içeceğimiz söz-
iyeceğim. Yüreğimizin
heyecanile, temizliğile
eğiz. Bu sözlerin keli-
utan her küçük karde-
her Türk gencinin ya-
ine bütün varlığile ça-
a inanırız. Haydi hep
lan tekrar edelim :

**küm, doğruyum, ça-
; yasam
rimi ko-
büyükle-
mak,yur-
budun'u-
özümden
vmektir.
[2] yük-
ilerle-
Varlı-
ürk var-**

lığına armağan [3] olsun.

Bu and, her sabah mekteplerde tekrar edilecektir. İki defa okuyup hemen ezberleyin.

lun : millet

ü : Büyük
e, mefkûre.

— Ne yapıyorsun orada?.
— Hayat bilgisi dersine çalışıyorum baba, yemişlerin olup olmadıklarını tetkik ediyorum!

ZOR SUALLER

1 — Bir değirmenin içinde dört köşe vardı. Her köşede dört çuval vardı. Her çuvalın üstünde dört kedi vardı. Her kedinin dört yavrusu vardı. Değirmenci de içerdeydi. Acaba değirmende kaç tane ayak vardı?

(İki ayak vardı. Çünkü kedilerin ayağı ayak değil pençedir!)

2 — Hangi kılıçların ucu yoktur.

(Ucu kırılan kılıçların)

3 — Dağ ile vadi arasında ne vardır?

(«İle» edatı vardır.)

4 — Bir hokka kaç dirhem gelir?

(En büyük mürekkep hokkası nihayet 100 dirhemdir.)

5 — Arslan nasıl avlanır?

(Gizlice yabani hayvanların üstüne atılarak)

Yemiş ağaçları ve bahar

Oooh.. Yaşasın.. Bahar 1 Mayısla beraber "suurp...„ diye aramıza sokuluverdi, gitti. Neydi o Nisan soğukları? sanki kışı hâlâ davet eden varmış gibi son günlerde tutturdu.

— Gitmem de gitmem..diye. Elinde mi onun gitmemek?

İşte, pılısını, pırtısını toplayan bir göçebe kadın gibi aramızdan ayrıldı, gitti.. Zannederim ki arkasından da kimseciklerin ağladığı yok.

Hele çocuklar.. hele afacanlar.. sevinçlerinden ne yapacaklarını bilemiyorlar..

Ağaçlara bakın.. Bahar çiçekleri ne güzel de açtı.. Erikler, bademler kirazlar nerede ise tomurcuk açıp hemen :

— Alın yemişlerimizi diyecekler..

Yiyin çocuklar, yemiş yiyin. Ağzınızdan düşürmeyin.. Zira yemişlerin içinde çocukların büyümesine yarayan "Vitamin„ denilen öyle nefis, öyle yarayıcı bi gıda vardır ki bütün doktorlar heip bunu t avsiye ediyorlar..

Marullar yetişiyor, yiyin..

Yakında domates çıkacak, yiyin..

Yemişler bol bol olacak.. Yiyin..

Resmimizde olduğu gibi tetkikatınızı yapın...

(3) Armağan; hediye

Sınıfımı geçersem!

Çalışıp derslerimi bir su gibi içersem,
Ben neler yapacağım, sınıfımı geçersem!
Mektepte daha yüksek dershaneye geçersem,
Ben Neler yapacağım, sınıfımı geçersem!..

Şimdi ben gece, gündüz çalışıp duracağım,
Bütün defterlerimi yazıp dolduracağım!
Tatil günü bahçede salıncak kuracağım:
Havaya uçacağım, sınıfımı geçersem!..

Kim titremez imtihan sözü olduğu zaman:
Çünkü sualler zordur, mümeyizler pek yaman

Ey benim güzel kedim; lâcivert gözlü sarman;
Sana ciğer alırım, sınıfımı geçersem!..

Nerede kitaplarım?. Nerede kalem, hokka?.
Gözlerimi açmalıyım, bu işle olmaz şaka!..
Ey benim güzel kuşum; has ipek tüylü saka;
Seni azat ederim, sınıfımı geçersem!

Köpeğime takarım artık yeni bir tasma!
Bahçemize dikerim, gölge için bir asma!
Fakir kıza veririm esvaplık yerli basma!
Bunlar adağım olsun, sınıfımı geçersem!..

NECDET RÜŞTÜ

— Ne ?.
— Bu fırça neye böyle parçalanmış ?
— Şimdiye kadar o benim dişlerimi fırçalamıştı, bu gün de dişlerim onu fırçaladıBey babacığım.

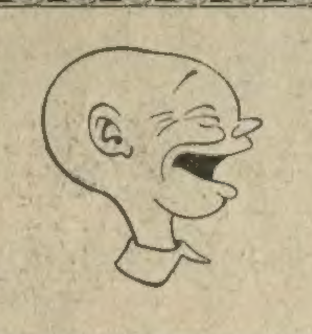

Ahmak İbiş

Vaktile bir kocakarının İbiş isminde bir oğlu vardı. Bir gün kocakarı iki deste iplik büktü; İbişte panayıra gitmeğe hazırlandı ve anasına :

— Ben panayıra gideceğim; orada alış veriş yapacak, kurnazlıkla da para bulacak ve zengin olacağım dedi.

Anası bunun iyi olmıyacağını söyledi. Fakat o, fikrinde ısrar ediyordu. Kocakarıdan sarılmış iplikleri aldı, panayıra gitti ve alış verişe başladı. Onları on liraya sattı, doksan lirada yüz lira oldu. Çalarak mı, çırparak mı artık bilinmez bu suretle kendine çörek ve bal aldı, arabaya bindi ve evine döndü. Yolda giderken çöreklerini bala batırarak yiyordu. Biraz sonra bir tüccara rastladı. Tüccar ona:

— Ooo, köylü dayı bu ne kibarlık! çörek öyle de yenir. Sen onu balada buluyorsun! dedi. İbiş:

— Kibarlık ya! sen beni ne sanıyorsun! ben panayıra gittim, on lira kazandım, doksan lirada kurnazlıktan aldım. Senden de hiç olmazsa iki yüz lira almalıyım.. Diye cevap verdi.

— Haydi kurnazlığını göster.

— Bana bak Beğim, seninle bahse tutuşalım: şayet sen bana «yalan söyliyorsan!» dersen ikiyüz lira verir; kendini tutabilirsen iki yüz liramı alırsın !

Tüccar :

— Peki.. Dedi. İbiş de bir hikâye söylemeğe başladı :

— Ben daha çok küçüktüm, birgün ormana gittim. Orada bir ağaç gördüm. Bu ağaçta bir kovuk vardı ve bu kovukta kızarmış bıldırcınlar yuva yapmıştı. Kovuğa elimi soktum, girmedi, ayağımı soktum o da girmedi. İki kat eğilerek sıçradım ve olduğum gibi oraya daldım. Karnımı iyice doyurduktan sonra çıkmak istedim. Fakat buna imkân yoktu; karnım davula dönmüştü. Delik te küçüktü. Fakat ben kurnazlığım sayesinde buna bir çare buldum; derhal eve giderek bir balta aldım, deliği yonttum ve dışarıya çıktım. Şimdi de su içmek istiyordum: deniz kenarına gittim, kafa tasımı çıkardım, su doldurdum, kanakana su içtim; artık işim yolunda idi. Fakat o esnada kafa tasımı suya düşürdüm. Ararken onu denizin ortasında gördüm. Ördekler ve kazlar onun içinde yuva yapmışlar, yumurta yumurtlamışlardı. Şimdi ne yapacaktım? Baltamı attım, yetişmedi. Bir daha attım, aştı. Üçüncüsünde ise yanına bile düşmedi.

Bu suretle bütün kazları, ördekleri öldürdüm; yumurtalarda kendileri uçtular. Bundan sonra denizin nihayetine gittim ve onu tutuşturdum. Bütün deniz yanıp bitince, kafa tasımı ele geçirdim dünyayı dolaşmaya başladım.

Tüccar :

— Söyle köylü dayı, söyle! bunların hepsi olabilir!. Dedi.

İbiş yine sözüne başladı:

— Ben bir gün ormana oduna gitmiştim, ötede, beride dolaşıyor ve odun kesiyordum. Boz kurtlar geldi ve atımın karnını deştiler. Fakat ben akıllı davrandım, bir söğüt dalı kestim, atımın yanına koştum, barsaklarını topladım, söğüt dalile diktim.

Odunları yüklettim, yola hazırlandım. Atı dürttüm, fakat at yerinden kımıldamadı. Bu, şaşılacak bir işti! birde baktımki, söğüt dalı büyümüş, bulutlara irişmişti!

Ben de göklere çıktım, etrafa bakındım ortalığı seyrettim, Artık geriye dönecektim; ah başıma gelenler! At yerinden kımıldamış ve söğüt ağacını devirmişti! Şimdi derdime nasıl derman bulacaktım? Derhal havada uçan tozları topladım, bir ip yaptım, onu bulutlara bağladım ve aşağıya inmeğe başladım.

İpin yetiştiği kadar alçaldım. Fakat ben o sırada bir keşifte bulunmuştum: yukardan kesiyor, aşağıya ekliyordum. Kestim, ekledim.. Ekledim, kestim ve gittikçe alçaldım. Fakat iş o dereceye geldiki kesecek birşey kalmadı, daha çok yükseklerde de bulunuyordum! O esnada müthiş bir fırtına başladı. Beni salladıkça salladı ve her tarafa attı! İp koptu, ben de düştüm. Fakat az daha ölecektim. Öteki dünyaya yuvarlandım; orada bütün ölmüşleri gördüm. Benim babam da senin babanın sırtına binerek su taşıyordu..

Tüccar;

— Yalan söyliyorsun, ahmak! diye bağırdı.

İbişte zaten bunu bekliyordu. Tüccardan iki yüz lira aldı ve evine döndü. Anası buna çok sevindi, derhal akrabalarının, dostlarını çağırdılar, büyük bir ziyafet verdiler.

Ben de bu ziyafette bulundum: Bal ve şarap içtim, bıyıklarımdan düzüldü, fakat ağzım kup kuru kaldı...

Masalcı Baba

YENİ MANİLER

Kış gitti, yaz geliyor,
Erik, kiraz geliyor !
Ben kırlarda bütün gün
Dolaşsam az geliyor !
Bugün salıncak kurdum
Güzel bir kolan vurdum!
Kendimi havalarda,
Bir kuş gibi uçurdum !..
Papatyalar kar gibi,
Gelincikler nar gibi !
“Miki„ nin kulakları
Tıpkı ince zar gibi !..
Beşikte yatar bebek,
Topraktadır köstebek !
Ciğer versem kediye,
Karşımda atar göbek !
Saklanmaz kılıfsız bıçak,
Ateşsiz durmaz ocak !
Ben almamazlık etmem,
Yemiş verin bir kucak!.

Yaz gelince, toz çıktı,
Ne ucuz, çiroz çıktı !
Sünbül tohumu diktim,
Fakat aylandoz çıktı !..
Demirci çekiç vurur !
Çamaşır ipte kurur !
Şeker görse elimde
Köpeğim salta durur !

Nisanda şimşek çakar !
Temmuzda güneş yakar!
Fındık üzüm görürsem
Ağzımın suyu akar!..
Kışın kurulur tandır :
Harareti yamandır !
Tutulduğum yağmurlar
Hep ahmak ıslatandır !..

Hızlı koşanlar solur ;
Tenbel olan yorulur !
Her sakallı âlimse,
Keçiler hafız olur !
Çocuklar mama ister !
Papuçlar yama ister !
Yazın bahçe havası,
Kışın sinema ister !
Denizde erir şeker !
Taş atsam dibe çöker !
Fare yakalanınca
Kediye diller döker !..

Arının çiçeği var !
Bal dolu peteği var !
Üzüme el atarsan,
Bağcının köteği var !
Mürekkep siyah olur !
Gün doğar, sabah olur!
Bu yaz çilek yemezsem,
Bana çok günah olur!..
Gemi dumansiz olmaz !
Konca dikensiz olmaz !
Ey sevgili Afacan ;
Çocuklar sensiz olmaz!..

KÜÇÜK ŞAİR

Bir gece

Rüzgârlar bütün gece tepedeki kulübenin pencerelerine çarpıyor, uğultulu anaforlar yapıyordu. Aşağılarda kocaman dalgalar, sahilin kayalarını vurarak sarsıyor, müthiş gürültülerle mağaralara hücum ediyordu. Gecenin karanlıkları, korkunç ses ve heyecanlarla dolu idi.

Gözlerine bir türlü uyku girmeyen Lutfi, yatağına uzanmış bekliyordu. Dışarda olup, denizin azgınlığını gözetlemek istiyordu. Mavi suların ortasında ekseriya uslu uslu duran bu yeşil adacığa halasını ziyaret etmek için kardeşi Farukla birlikte gelmişlerdi.

Yanı başındaki yatakta mışıl mışıl uyumakta olan Farukun nefeslerini işitiyordu· Kardeşi derin bir uykuda olduğu gibi halası ve eniştesi de bitişik odada rahat rahat uyuyorlardı. Bunlar böyle fırtınalı bir gecede nasıl uyuyabiliyordu?

Lutfi yatağından birdenbire sıçradı. Bu da ne? İşte bir daha Uğuldayan ruzgârların üstünde parlayan bir fişek! bu bir imdat işareti. Bir saniye sonra yatağından inmiş kardeşini de uyandırmıştı :

— Faruk, haydi sıçra, imdat isteyen bir gemi var. Havaî fişek atıyorlar. Dışariya çıkalım mı?

Her ikisi de bir dakikada giyinerek kulübeden çıktılar. Ellerinde uzunca bir ip, azgın denize bakarken, şiddetli rüzgâr onları ileriye doğru sürüklüyordu. Yağmakta olan yağmur taneleri suratlarına kırbaç gibi şaklıyordu. Bu berbat ve kap karanlık gecede göz gözü göremiyordu. Bir aralık bulutların arasından azıcık

KARINCA

İri boynuzları var,
Yürür, didinir, koşar !
Çalışır ki okadar,
Gören amele sanır !

Mahsul çıkar hangi ay,
Tahmin eder pek kolay !
Arpa, yulaf ve buğday
Hepsini bilir, tanır !..

Fakat değmesin nazar :
Yuvası tıpkı pazar !
Kırkından sonra azar,
Yaşlısı havalanır !... [*]

Afacan

[*] İhtiyar karıncaların kanatlanması.

Karikatür M

CAN - CAN -

Mikifarenin baş

1 — Mikifareyi Maymun bey yırtık lira ile aldatıp dursun, gelelim biz Mikiye âşık olan uzun pantalon beye...

Uzun pantalon çiftçi sivri sakal dayıya koştu. Sivri sakal kaç gündür kümeste eksilen yumurtalarını düşünüyordu.

2 — Uzun pantalon bey kapıdan içeriye girince ona? Sivri sakal dayı ? yumurtalarının kimin tarafından çalındığını mı düşünüyorsun ? dedi.

— Evet, Uzun pantalon, evet... Bana yumurtalarını çalmak düşmanlığını kim yapar diye düşünüyorum..

3 — Ben size yardım edebilirim, Sivri sakal dayı canım. Biliyorsun ki bütün emelim Minniye elimi uzatmaktır. Bu işte sen de bana yardım edersen ozaman işte dile benden dilediğini..

4—Minni paraya çok ihtiyacım var. Uzun pantalon bey sana evlenmeyi teklif etmeyi düşünüyor ve eğer sen bunu kabul edersen beni mükâfatlandıracakmış...

5 — Nasıl ? o size bunu söylemeye cesaret etti ha? Ooh, biliyorum, diye önce hercai bir kızım ha... Lâkin benim evleneceğim kimse uzun pantolon bey cenapları değildir. Bu adam..

...güzeşti

...ırıtan ay ışığı dalğaların beyaz köpüklerini gösterdi.

Lutfi bağırdı:

— Haydi yürü, tahlisiyeciler belki de birşey işitmemiştir.

LEYLEK

Uzun gagası düm düz,
Tüyleri kar gibi ak !
Leyleği de görürüz,
Yazın gelince çaylak !..

"Aman, pek üşüdüm!.„ der,
Sıcak yerlere gider !
Sürülerle göç eder,
Arar kendine yaylak !

Tek ayak ceza durur,
Gagalarını vurur !
Bacalarda oturur,
Akşama kadar aylak !.. [*]

Mikifare

[*] Aylak - İşsiz.

Kardeşi de:

— Bu fırtınada kimsenin bir ...ey duyacağı yok. Hem tepenin ...u tarafında «deniz kurtarma» ...tasyonu olmadığı gibi can kur...ran kayığı da yok.

Çocuklar yokuş aşağı inmeğe başladılar. Yarı yola vardıkları zaman bulutların arkasından tekrar gözüken ay, denizin üstünde insanın yüreğini oynatan bir manzara gösterdi.

Küçük bir yelkenli sahile doğru dümen tutmağa çabalıyor, rüzgâr ve dalgalar onu kayalara doğru sürüklüyordu. İki çocukla bir parça halat ne yapabilirdi?

Kardeşler hiç durmadan yürüdüler. Bayırın alt başında küçücük bir liman vardı. Burada demirli duran minimini iki gemi çalkalanıp duruyordu. Fakat bu gemilerle de ne yapabilirdi? Kudurmuş dalgalarda bunlar ceviz kabuğu kadar kalacaktı.

Kıyıda iki çocuğun yüaüyebileceği kadar daracık bir kumsal vardı. Kumlar ıslak ve her dalga geldikçe çocuklar dizlerine kadar ıslanıyordu.

Lutfunun aklına bir fikir geldi. Evden çıkarken elektrikli cep lâmbasini de beraberinde getirmişti. Bunu başının üstüne doğru yükseklere kaldırarak hiç durmadan kapayıp açmağa başladı.

Aradan çok geçmeden gemicilerin, yelkenliyi sahile doğru getirmeğe uğraştıkları görüldü. Şimdi yelkenli ne kadarda yaklaşmış gibi idi ! Lutfu hâlâ elektrik fenerini yükseklerde tutuyor ve işaret veriyordu. Dalgaların arasında çabalıyan bir insan şekli göründü. Adam gittikçe daha ziyade yaklaşıyordu. Koca bir dalga onu evvelâ geriye doğru götürüyor sonra da kaldırıp sahile doğru atıyordu. Lutfu denizdeki adama doğru halatı bir kaç defa fırlattı. Adam nihayet ipin ucunu tutabildi.

Duracak, eğlenecek vakit yoktu. İpin ucunu yakalıyan adam ters yüzü dönerek gemiye doğru kulaç atmağa başladı. Bin bir ölüm tehlikesinden sonra adamcağız ipin ucunu arkadaşlarının eline verdi. Diğer ucu da cocuklar, sahilde sağlam bir kayaya bağlamışlardı. Geminin başı şimdi sahile doğru dönmüş yavaş yavaş geliyordu. Büyük bir dalga küçük yelkenlıyi kaldırıp kumların üstüne attı. Tekne bir yorgun bir yüzücü gibi kumlara sırt üstü attı.

Kaptan çocukların elini sıktıktan sonra:

— Sizin ışığınız olmasaydı, sahili göremiyecektik dedi.

Geminin beş kişiden ibaret olan tayfası çocuklarla birlikte sırtı tırmanarak kulübeye vardılar. Kulübeye girince, burada kendilerini bekleyen sıcak bir çayla geceyi sıcacık geçirmek için bir kaç bataniye buldular.

Ertesi sabah yağmur durmuş fırtına dinmiş, güneş ışıldamağa başlamıştı. Gün ışıkları çarşaf gibi düm düz duran mavi denizle kumsalda yatan yelkenliyi parlatıyordu .

Lutfunun uyunıklığı, kardeşile birlikte yağmura, soğuğa aldırmıyarak kahramanca çalışmaları o gece beş canla bir güzel yelkenliyi kurtarmıştı .

Hikâyeci

...pakası

CAAAAAN !

Yapan — SALİH ZEKİ —

ÇİFTLİK

Demet demet yığılmış
Oraklanan başaklar !
Sarılmış bellerine
Sazdan, ince kuşaklar !.
Çiftliğin içinde var
Türlü, çeşit hayvanlar!
Bunları seyrederken
Hoş geçiyor zamanlar :
Şefkatli ana gibi
Hürmet ediyor tavuk ;
Etrafında piliçler,
Birer haşari çocuk !
Horozu hiç sormayın:
O, çiftliğe Bey olmuş!
Zaman zaman ötüyor,
Ne geveze şey olmuş !..
Sanki plajda gibi,
Zevk ediyor ördekler !
Hepsi yıkanmak için
Derede sıra bekler !
Bir tavuk kıskanarak
Onların bu haline,
Su içmeğe yaklaştı
Derenin sahiline !
Ansızın yakaladı
Bu tavuğu bir ördek !
Bağırdı bir kurbağa
"Bırak.. bırak..„ diyerek!
Kurbağa çıkıştı
Bir kaz da o saniye:
Boynunu uzatarak,
Tekdir etti: "Suuss!„diye
Öküzler traktörü
Bir halâskâr biliyor !
Bizi kurtardın.. diye,
Hürmetle eğiliyor !
Bir eşek düşünüyor
Derin derin ötede !
Ağır başlı tekeler
Birer sakallı dede !
Dallarda sıra sıra
Ispinoz, iskete var:
Bir saz takımı gibi,
Çalgı çalıyor kuşlar !..
Otları koparıyor
Iri, obur bir katır !
Bu hayvan yem yiyiyorken
Dinlemez gönül, hatır !
Aksi geldi ansızın
Dehşetli bir şimşek !
Bu gök gürlemesile
Ödü koptu eşeğin !
Bütün hayvanlar attı
Kendini bir kenara !
Eşek başını soktu
Korkudan samanlara !
Yağmur yağdı.. Göklerin
Sanki delindi dibi !
Sersem eşek ıslandı
Islık sıçanı gibi !...

NECDET RÜŞTÜ

Çocuk — Baba, muallim Bey beni dövdü.

Baba — Kabahatin neidi?

Çocuk — Hiç baba, kabahat değil bile sınıfta sıraları altını üstüne getirmiştim.

Şen Fıkralar

Dalgınlık !

Muallim Fadıl Bey saatini her zaman yeleğinin sağ cebine koyardı. Bir gün derste saate bakmak istedi , halbuki saatini sağ cebine koyacak yerde sol cebine koyduğundan bulamadı .ve bir talebeye seslenerek :

— Çocuğum bize kadar git saatim masanın üstünde olacak, al, gel dedi.

Çocuk tam kapıdan çıkarken, Fadıl Bey saatı sol cebinde bularak çıkardı baktı ve gidecek olan talebeye dönerek :

— Saat bende tam 10, saat 11 de burada bulunmalısın çabuk ol! Dedi .

— ? ! ! ! !

Mübadele

— Aklını mı kaçırdın be biri siyah, biri sarı ayakkabı giymiş gezmeğe gidiyorsun.

— Ne yapayım başkası yok.

— Benim de böyle bir çift ayakkabım var seninle değiştirelim!

Açlık!

Sofrada Prinç pilâvıle hoşaf vardı küçük Ayhan bunlara bayılırdı sofrada mütemadiyen yiyiyordu, annesi dediki:

— Oğlum yavaş ye ne oluyorsun tel dolapta daha çok var.

— Olur anneciğim belki bir daha acıkmam diye yiyiyordum.

— ?!!

Misal

— Bana, yani bir cisme misal söyleyiniz!

— Kolalı yaka efendim.

— ? ! ¡.

Doktora müracaat!

Küçük Ekrem hergün saat 12 de mektebinden eve gelerek yemeğini yer tekrar dönerdi. Bir gün saat 12 oldu gelmedi saat 1 oldu gelmedi iki oldu gelmedi bütün evi bir telâş bir heyecan sarmıştı. Birdenbire telefon çaldı. Ekremin annesi tele çarparak telefona koştu. Doktor Muhsin beyle konuşmağa başladılar. Muhsin Bey telefondan:

— Merak etmeyiniz hanım efendi dedi Ekrem Bey burada :

— Ne yapıyor efendim?.

— Beni iki yaş büyütün de artık mektebe gitmeyim diyor.

— ?!!!

Tarih Müderrisi!!!

— Oğlum büyük İskender hangi muharebede ölmüştür?

— Son yaptığı muharebede efendim

— ?!!

...ndan geçenler!

...Ancak.. ancak.. lâkin sen ...paraya muhtaçsan, bili...ki amcam bana bankada ...sap açmıştır.. Oradan para ...liriz..

7 — Mikiyi, Sivri sakal dayılara bugün misafir gittiğim zaman işittim ki eğer o Minniyi Uzun pantalonla evlenmeye razı edebilirse kendisine para verecekmiş..

8 — Ah hain ah . herif ne çarelere baş vuruyor.. lâkin Uzun pantalon bey cenapları şunu bilmelidirki Minni kendisini hiç bir zaman sevmemiştir, ve sevmeyecektir..

9 — Sivri sakal dayı, bilmiyorum ki paraya ihtiyacınız var. Fakat benim de bankada bir hesabım vardır. Orada param her emrinize açıktır.

10 — Miki haberin var mı ? Paranın bulunduğu banka yağma edilmiş. Vaziyet çok berbat..

— Ne ? .

— Bakalım, parasız kalan Miki minniciğini elden kaçıracak mı?—

Afrikanın Göbeğinde

Yazan: **S. A.**

- 3 -

Oradan bir yelkenli ile bu denizin Garp sahillerindeki Suakın iskelesine çıktılar. Artık Afrika seyahatı başlamış demekti.

Afrikanın bu kısmında sahil yolları bozuktu. Afrikaya doğru başka türlü seyahat kabil olmadığından develere bineceklerdi.

Mordohay develeri görür görmez:

— Hayde bakalum, maşşallah ben bu minare yibi hayvana nasıl bineyim be?

Diye sordu. Acembalası fena halde hiddetlenmişti. Sert sert cevap veriyordu:

— Bu heyvanın harası minnareye benzer, çoh rahhat binilir.

— Boyla çifte kamburlu hayvana rahat binilir mi?

— Haccin devesidir sersem.

— İster isan Mecim devesi olsun, ustuna çıkmak için merdiven lâzim.

— Merdübana hacet yoktur. Mindi çoker binersen.

— Nasin çöker?

— Motograf maçinesinin körügi kimin zat zat olur!

— Acayip!

— Bele acayıp, indi görüssen.

Bala son sözü söyledikten sonra develerin birisine yaklaşarak yularına asıldı. Fakat deve bu cılımsız bacaksızı görünce hiddetinden küplere binmişti. Balayı ensesinden dişlcrile yakalayarak havaya kaldırdı. Deveciler sağdan soldan koşuşarak zor kurtardılar. Bala korkudan dönmüş gözlerle Yahudiye bakıyordu. Mordohay Aceme birşey olmadığını görünce sevinmiş ve aklına alay etmek gelmişti:

— Yördün mü fotograf köрüyini.

— Gördüm.

— Bu hanki marka fotoğraf?

— Çeyis marka heyvan zade, sana keyif mi lazım?

— Nasin havaya kalktin Bala be aşkölsün.

— Ellerimi devenin poynına sardım!

— Çok yüzel amma, caketin neden yırtıldı?

— Yuharıda gördüyüm letif menzarenin verdiği heyretten yırkildi, dilersen sen de çıh bah.

— Allah esiryesin ileride daha çok yüzel manzaralar yüreceyiz, şimdiden bakarsam iştahim kâpanir.

— Çag ahıllısan çıfıt!

— Ne zannetin ya, parasiz cambaz yibi devenin agzinda marifet mi yöstereyim.

Bu zevzekleri başbaşa bıraksalardı daha çok lakırdı eder, seyahati akıllarına bile getirmezlerdi. Zebellah gibi bir arap geldi, kendilerine birşeyler söyledi, kollarından çekince develerin yanına götürdü ve boğuk bir sesle:

— Faddal! dedi.

Bala daha şaşkınlıktan kurtulmadan Mordohay araba sordu:

— Bu " Faddal „ mi?

— Seam seydi faddal.

— Deve deyil mi be?

— Neam feddal.

Mordohay Balanın kolunu dürterek:

— Bala dedi. Devenin arapçasini öyrendim. Faddal'miş.

— Behey sersem, Faddal demeh buyurun demehtir, buyurun demeh ise deveye binin demehtir.

Deveye binmek sözünü duyunca Mordohay birkaç adım geriye atmak istedi. Fakat kafilenin beklemesine imkân olmadığından Bala ile Yahudiyi yakapaça deveye bindirdiler. Yahudi gözlerini kapatmıştı. Altındaki hayvanın evvelâ iniş aşağı, sonra yokuş yukarı iki hareketinden sonra gözlerini açtı ve kendisini çok yüksekte gördü. Çökmüş deveye binmişti. Deve şimdi ayaktaydı.

— Allahım Allahım, tayyareye binmiş yibiyim.

Yanındaki deveden Bala seslendi:

— Özüme yalanci diyorsen deveyi tayyare zanneylersen çıfıt.

Berberistan çöllerinde seyahate başlamışlardı. Kânunuevvelin 18 zi olduğu halde dayanılmaz bir sıcaklık kafileyi yakıp kavuruyordu. Geceleri kış kadar soğuk gündüzleri cehennem gibi sıcak olan Afrika ikliminde deve üstünde sallanmak hiç te hoş birşey değildi.

(Devamı var)

Kahraman Mektepliler

Resimli, büyük, talebeler romanı

Ilk ve Ortamektep talebelerinin savaş kahramanlıkları

2 inci kısım

- 6 -

Tarla Fareleri

Kadın askerler, harbe girişmeden evvel, ileri karargâhda ağırlandılar: Vatan için, hiç bir mecburiyet olmadığı halde, seve seve savaş yerine koşan bu fedakâr kızlara ikram etmek lâzımdı.

Tayyare hücumlarından kurtulmak için, üzerleri tıpkı bir düz ova manzarasını andırması maksadile çalılar ve fundalıklarla örtülü gizli ve geniş çukurlarda mola verdiler.

Karargâhın yemek kazanları durmadan kaynıyordu. Baş ahçı olan Feride Süleyman Hanım yamaklarına emirler veriyordu:

— Haydi!.. Nimet Refik pilâvlar pişmiştir. Tencerelere koy!.. Perihan Nüzhet; sen de kızaran etleri karavanalara yerleştir!..

İaşe zabiti olan Selim Hasan Bey, mutbağa kadar gelmiş, bu çalışmağa nezaret ediyordu.

Baş ahçı Feride Süleyman Hanıma:

— Aferin ahçı başı, dedi yemekleri pek çabuk yetiştirdin!

Halbuki koyunları kesecek olan kasap Naci Âhmet Efendi de bu sabah rahatsızlanmıştı...

Feride Süleyman Hanım, koltuklarını kabartarak güldü:

— Kasap mı?.. Ona ne lüzum var!... Vallahi altı tane kos kocaman koçu yere devirince vurdum, bıçağı gırtlağına.. kestim, yüzdüm, parçaladım..

Feride Hanım henüz sözünü bitirmemişti ki, harp yerinde aç kalan iri bir tarla faresi erzağın arasından fırlayıp sür'atle kaçtı.

Dört koçtan korkmayan Feride Hanım, ansızın:

— Amaaan!... diye yere düşüp bayıldı.

Perihan Nüzhet Hanım ona su vermek için koştuğu sırada, Nimet Refik Hanım:

—Daha var —

BİLMECE: 30

Bu haftaki bilmecemiz boş hanelere kelime koymaktır. Hal varakalarını aşağıdaki kuponla (İstanbul Posta kutusu 617 Afacan gazetesi 30 uncu bilmece memurluğu) adresine gönderin. Müddeti 20 gündür.

1— Emir borusu.
2— Aile reisleri.
3— Tarçın vesair kokulu şeylerin ismi.
4— Bir vilâyetimiz.
5— Merdiven ayağı.
6— Arabayı süren.
7— Kır çiçeklerinden biri.

1				A			
2			A		A		
3		A				A	
4	A						A
5		A				A	
6			A		A		
7				A			

HEDİYELER

Bu bilmecemizi doğru halledenlerden 50 kişiye muhtelif ve zengin hediyeler verilecektir.
Birinciye: BİR FUTBOL TOPU.

KAZANANLAR

27 Numaralı bilmecemizin halli: FALAKA- GALA- AMİR- AZİMET- MAGAZA- LAMİ- ALİM- AKARET.

Hediye kazananların isimleri:

Birinci: İstanbul Alman Lisesi ve Ticaret mektebi İhzariye 1 Ali Teyfik Efendi Çocuk Sesinin 6 ıncı cildini kazanmıştır.

İkinci: Simav ilk Osman B. mektebi talebesinden Cemil Bey 6 aylık Afacan abonesi kazanmıştır.

Roman kazananlar

Yeni nesil ilk M. No 28 Ünen Malatya yeni belediye hamamı bakkal Recep ağa vasıtasile Sadun Denizli Gazi M. S.5 No 121 Ekrem. İsı. 37 inci M. No 103 İsmail, Üsküdar 21 inci M. No 79 Nimet. İst. Kız O. M. N. 295 Muallâ, Ankara İnönü ilk M. S. 3 N. 567 Hâmit, Galatasaray Lisesi S. 3 N. 1141 Âkil, Sen Benuva Lisesi Selma Hanım ve Beyler.

Şeker kazananlar
(Taşraya kitap)

İst. Ayazma hasbahçe sok. N. 9 Reyhan, Balıkesir orta M. N. 89 Hasan, İst. 44 üncü M. S. 3 N. 77 Mücahit, Uluköy 29 uncu M. S. 5 N. 165 Şukufe, Malatya İzzetiye M. S. 2 N. 33 Nihat, Galatasaray Lisesi İhz. 2 N. 1431 Mübin, Afyon Lisesi 1-B N. 548 Mete, Feyziati lisesi S. 3 N. 204 Orhan, Antalya Gari ilk M. S. 1 N. 263 Zaide, Beyoğlu 3 üncü ilk mektep N. 308 Recep Bey ve Hanımlar.

Cep defteri kazananlar

Karşıyaka orta M. S. 1 N. 33 Avni, Konya erkek M. M. N. 32 İbrahim, Beyoğlu 1 inci mektep S. 4 N. 216 İsmail, Eyüp orta M. S. 1-B N. 590 Saime, Mersin Cumhuriyet orta M. S. N. 22 Nevit, Beyoğlu 15 inci M. S. 4 Hüsnü, İnegöl orta M. 1-A N. 22 İbrahim, Üsküdar 15 inci M. S. 5 N. 253 Cemil, Edirne Karaağaç Ş. Y. M. N. 264 Şerif, Cumhuriyet orta M.P 1-B N. 221 Nezahat Hanım ve Beyler.

Küçük Şeker kazananlar
(Taşraya Monoloğ)

Üsküdar 21 inci M. N. 5 Hamit, Vzunköprü Sakarya M. S. 4 Bekir, Beyoğlu üçüncü M. N. 290 Kemal, N. 192 Mustafa, Bursa Tophane M. N. 168 Alâeddin, Bnrsa orta M. N. 537 Şakir, Karamürsel manifaturacı Ali vasıtasile Nafiz, Gazi Osman Pş. N. 521 Basri, Beyoğlu İtalyan ilk M. S. 5 Osman, Ankara Sakarya M. S. 3 N. 51 Melâhat Hanım ve Beyler.

Kart kazananlar

Bilecik orta M. N. 15 Enver, Beyoğlu 15 inci M. S. 3 N. 451 Muzaffer, Galatasaray Lis. N. 1393 Fikret, Amasya orta M. N. 42 Sururi, Sen benua 2 inci ihzari Tes'it, Fener Tevkii mahallesi N. 10 Vasil, Feyziye lisesi Ali, Üsküdar Selimiye Kışla cad. N. 59 Rıdvan Beyler.

Kitap kuponu No. 4

Bu kuponlardan dört tane getiren kulüp âzalarımız birer hikâye kitabi hediye alacaklardır. Toplayınız.

Afacan bilmece kuponu
30

MATBAAİ EBÜZZİYA İST.